

гладко като огледало . . . То се освѣтляваше съ червенина отъ лъчитѣ на заходящото слънце.... Ние сме възхитени, ние сме въ неизказана радостъ отъ тѣзи природни прѣлести. . . .

Тренътъ се движи все покрай морето. Ето ни вече прѣдъ *прѣдградията* на Цариградъ. „*Санъ-Стефано!* Санъ-Стефано!“ — чуха се гласове. Това име ни припомни за освободителната война. До тука сж дошле побѣдоноснитѣ руски войски. Въ паметъ на това има издигнатъ великолѣпенъ паметникъ църквица. . . .

Минахме нѣколко прѣдградия. Всички сж планирани и въ тѣхъ се издигатъ хубави, разкошни здания.

Най-послѣ тренътъ спрѣ. . . . Наредени по двама, ние отидохме да нощуваме въ близкия хотелъ.

Въ 7 часа сутринята, тръгнахме да разглеждаме града. Улицитѣ пълни съ хора. Минувачитѣ се спиратъ и съ любопитство ни изглеждатъ . . . Но ние бѣхме спокойни.

Тази частъ на града, гдѣто бѣхме, се нарича *Стамбулъ*. Това е стария градъ, населенъ повече съ турци. Улицитѣ сж постлани съ камъне, но не сж толкова чисти. На всѣка крачка виждаме налѣгали кучета. Зданията сж високи, но стари и увѣхтели. Прѣзъ улицата се движеше конски трамвай.

Излѣзохме на прочутия мостъ, който свързва *Стамбулъ* съ *Галата*, отъ гдѣто захваща новия градъ. Мостътъ е направенъ на *Златния рогъ* върху голѣми желѣзни лодки. Движението прѣзъ него е много голѣмо. За всѣко минуване се плаща по десетъ пари.